

سخنرانی درباره تروئیکای استبداد

اندکی بعد از حمله پهبادی به مادورو، در جلسه ۱۵ اوت در اتاق بیضی که موضوع آن هم به ونزوئلا مربوط نبود، باز نام این کشور به میان آمد و ترامپ علناً به من گفت «کار را تمام کنید» و منظورش این بود که از شر حکومت مادورو خلاص شویم. ترامپ گفت، «بنجمن بار است که این خواسته را مطرح می‌کنم.» اکنون در جلسه‌ای که حاضران در آن به من و کلی محدود شده بود درباره نقطه نظرات ما در این زمینه توضیح دادم اما ترامپ تأکید کرد که او به دنبال گزینه‌های نظامی علیه ونزوئلا و بعد حفظ آن است، زیرا این کشور «واقعاً بخشی از ایالات متحده است.» این اشتیاق رئیس جمهوری در بحث از گزینه‌های نظامی ابتدا باعث تعجب من شد اما نباید تعجب می‌کردم زیرا آن طور که فهمیدم ترامپ قبلاً هم از گزینه نظامی علیه ونزوئلا حمایت کرده بود. او دقیقاً یک سال پیش در ۱۱ اوت ۲۰۱۷ در پاسخ به سؤال خبرنگاری در شهر «پدمنیستر» ایالت نیوجرسی گفته بود:

«گزینه‌های ما برای ونزوئلا بسیار زیاد است و در هر صورت من قصد ندارم استفاده از گزینه نظامی را علیه این کشور تکذیب کنم. ما گزینه‌های زیادی برای ونزوئلا داریم. این کشور در همسایگی ما است... یعنی ما قدرت برتر جهان هستیم و سربازان زیادی در سراسر جهان و در مناطقی بسیار دورافتاده داریم. ونزوئلا که فاصله چندانی با ما ندارد مردم این کشور در رنج و عذاب هستند. آنها خود را از دست می‌دهند. ما گزینه‌های فراوانی برای ونزوئلا داریم، از جمله حمله نظامی احتمالی، البته اگر لازم باشد.» من توضیح دادم که چرا استفاده از نیروی نظامی پاسخ مناسبی نیست بویژه با توجه به اینکه کنگره به‌طور اجتناب‌ناپذیری با آن مخالفت می‌کرد، اما ما می‌توانستیم از طریق همکاری با مخالفان مادورو به این هدف دست یابیم. متعاقب این امر، تصمیم گرفتم ونزوئلا را به کانون توجهات تبدیل کنم و در اول اوت ۲۰۱۸ در میامی طی سخنرانی کاملی در این زمینه، «تروئیکای استبداد» شامل ونزوئلا، کوبا و نیکاراگوئه را محکوم کردم. اعلام کردم که دولت ما در ادامه تغییر مداوم سیاست اوباما درباره کوبا، تحریم‌های جدیدی را علیه هاوانا اعمال خواهد کرد و فرمان اجرایی جدیدی را به‌منظور تحریم بخش طلا در ونزوئلا به اجرا خواهد گذاشت. رژیم این کشور با فروش طلای بانک مرکزی ونزوئلا، خود را سرپا نگه داشته بود. سخنرانی درباره «تروئیکای استبداد» بر ائتلاف موجود بین سه دولت خودکامه تأکید داشت و زمینه را برای سیاست تهاجمی فراهم می‌کرد. ترامپ از عبارت «تروئیکای استبداد» خوش آمد و به من گفت «سخنرانی فوق‌العاده‌ای داشتی!» متن این سخنرانی همان طوری که اشاره کردم توسط یکی از سخنرانی نویسان خود او تهیه شده بود. البته ترامپ هر از گاهی می‌گفت که می‌خواهد با مادورو دیدار کند تا همه مشکلات با ونزوئلا را حل کند که از نظر من و میمونی‌ایده خوبی نبود. یک بار در ماه دسامبر به‌طور اتفاقی با رودی جولیانی شهردار سابق نیویورک و وکیل ترامپ در بال غربی کاخ سفید روبرو ره شدم. او گفت می‌خواهد بعد از جلسه وکلای ترامپ با من دیدار کند و علت حضور او در بال غربی نیز شرکت در همین جلسه بود.

پاکستان تودی (پاکستان):

رئیس ارتش پاکستان همزمان با تنش‌های جدید در کشمیر، خواهان پایان گرفتن ترازوی انسانی در این منطقه شد و با تأکید بر اینکه دیگر زمان حل این بحران فرا رسیده است، حرکت بر مبنای قطعنامه‌های شورای امنیت سازمان ملل برای حل این بحران و کاهش تنش ها را راهکار کشمیر عنوان کرد.

دیلی صباح (ترکیه):

اردوغان ضمن سرزنش امریکا و فرانسه به‌خاطر انتقادهای اخیرشان از ترکیه بابت اعتراض‌های اخیر دانشجویی در دانشگاه بغازیچی اعلام کرد، آنکارا هرگز مداخله جویی‌های خارجی را نمی‌پذیرد. این کشورها بهتر است پیش از انتقاد نگاهی به وضعیت خودشان داشته باشند.

تنهایی «ولیعهد» در گرداب جنگ یمن

■ **ادامه از صفحه اول**
در این میان عربستان نیز که پس از سال‌ها جنگ بی‌حاصل و صرف هزینه‌های گزاف به دنبال راهکاری آبرومندانه برای خروج از بحران می‌گردد، با استقبال از فرمان «بایدن» نسبت به راهکار دیپلماتیک حل منازعات و آغاز همکاری‌های جدید با امریکا ابراز امیدواری کرد. این در حالی است که به نوشته «میدل ایست آی»، «آنتونی بلینکن»، وزیر خارجه «بایدن» نیز با اعلام عربستان به عنوان یک شریک مهم، همه راه‌ها را بسته و بر تداوم همکاری با ریاض تأکید داشته است.

گام بعدی بایدن برای به اثبات رساندن ادعاهایش در حمایت از مردم یمن حذف انصارالله از فهرست تروریسم است که پیشتر وعده آن را داده بود و دیروز نیز استافن دوجاریک، سخنگوی سازمان ملل با استقبال از این تصمیم، آن را کمکی به امدادسانی گسترده به میلیون‌ها یعنی نیازمند کمک‌های بشردوستانه دانست. در همین حال به نوشته خبرگزاری چند رسانه‌ای جنوب آسیا، «جان کربی» سخنگوی پنتاگون تأکید کرد:

تحریم علیه عوامل این جنایت هولناک است. به گزارش «اتانولی»، «جن پسکی»، سخنگوی وزارت خارجه امریکا در نشست خبری کاخ سفید گفت: «گزارش جامع سازمان اطلاعات امریکا درباره پرونده این قتل بزودی به کنگره ارائه خواهد شد. این جنایت جرم وحشتناکی است بنابراین جزئیات آن با شفافیت کامل به کنگره داده می‌شود. این، یک قانون است و ما پیگیر آن هستیم. همچنین

امیدواریم عربستان نیز به مسائل حقوق بشری خود سر و سامانی داده و زندانیان سیاسی را آزاد کند.» اما آتش این افشاگری بیش از هرکس دامان «محمد بن سلمان» را به عنوان طراح اصلی این جنایت خواهد گرفت. این در حالی است که به نوشته «استارا» در حال حاضر ولیعهد جوان متهم ردیف اول پرونده ترور نافرجام «سعد الجبری» می‌شود. این، یک قانون است افسر اطلاعاتی سابق عربستان در کانادا نیز به شمار می‌رود.

مشکلات «اتحادیه اروپا» فقط از وجود ترامپ ناشی نمی‌شد اروپا نمی‌داند با غول‌های سابق چه کند

حکومت دردرساز دونالد ترامپ پایان یافته و فرض موجود این است که اروپایی‌ها دارند نفس می‌کشند و از جنگ اهریمن گریخته‌اند اما مشکلات خود آنها هم کم نیست.

اینک «اتحادیه اروپا» نمی‌داند با سه همسایه برجسته خود که یا هم‌اکنون از غول‌های جهانی هستند یا بیشتر یک «بزرگ» انگاشته می‌شدند چگونه سرکند؛

یکی از آنها روسیه‌ای است که همیشه یک قطب بوده، دیگری ترکیه‌ای که برپایه اظهارات تند و اقدامات جاه‌طلبانه رجب طیب اردوغان بزرگ‌تر از چیزی به نظر می‌رسد که واقعاً هست و سوم بریتانیایی که جدایی‌اش از «EU» زمینه‌ساز یک بحران داخلی شده که از رواج کرونا خوش خیم‌تر نبوده است.

ولادیمیر پوتین همچنان اصرار دارد که روسیه یک ابرقدرت غیرقابل انکار است، اما جولان و کجا و اقتدار اتحاد جماهیر شوروی در زمان شوروی سابق کجا؟ در مورد ترکیه نیز اگر به شرح اتفاقات در دوران عثمانی توجه کنیم ادعاهای اردوغان در مورد «وزنه» بودن کشورش امری غیر قابل باور می‌شود. با این حال EU مجبور است با باورها و انگارهای این سه‌کشور و نظایر آنها درخصوص سهم فرانواشان در گردش امور قاره کنار بیاید و این امر وقت و انرژی زیادی را به هدر می‌دهد. «EU» می‌تواند روی حمایت امریکا در جنگ سرد و غیر آشکار که با روس‌ها دارد حساب کند، بخصوص در حال حاضر که یوآیدین معتدل جانشین ترامپ افراطی شده است. اما مشکلات این اتحادیه زمانی بیشتر می‌شود که در نظر بگیریم اکثر اعضای این نهاد اروپایی پس از بیاخیزی بریتانیا و تحقق نصف و نیمه برگزیت پرچم بیاخیزی و استقلال طلبی را حداقل نیمه افراشته کرده‌اند و بدتر و جالب‌تر اینکه در عین استقلال طلبی خواهان ادامه دریافت کمک‌های متنوع «EU» هم هستند. ترکیه از زمین و زمان می‌نالد اما با همه مشکل دارد و نه تنها پاسخگوی جنگ‌های قدیمی خود نیست، حتی طاقت تحمل قبرس را هم ندارد. اتحادیه اروپا در دوران زمامداری پرتش ترامپ او را متهم به پایه‌گذاری کاستی‌های بسیار برای این نهاد می‌کرد اما واقعیت امر این است که چه در آن زمان و چه در حال حاضر بیشتر با اعضای خود اصطکاک دارد و نه با امریکایی که هیأت حاکم قبلی‌اش می‌گفت نیاز به همکاری با این نهاد اروپایی ندارد، زیرا پول کلان امریکایی‌ها را به بهانه‌های مختلف می‌گیرند و هیچ چیز پس نمی‌دهند. «EU» از اواسط دهه ۲۰۰۰ مشغول خاموش کردن آتش درونی سران ترکیه بوده که خواب جهانشیایی و تبدیل شدن به یک عثمانی دوم را می‌دید‌اند و لاقلاً آنگلا مرکل صدراعظم آلمان فراموش نکرده است که چگونه با کمک ژاک شیراک رئیس‌جمهوری فقید فرانسه جلوی چنان زیاده‌خواهی‌هایی ایستاد. امروز مشخص‌تر شده است که دور شدن از EU هیچ بهره‌ای برای ترکیه ندارد و اردوغان حتی در منطقه خویش نیز یک حاکم مطلق نیست، زیرا روسیه و ایران چنین اجازه‌ای را به این کشور نمی‌دهند. «EU» تحت هر شرایطی با انگلیسی‌ها به یک اجماع خواهد رسید و زبان روس‌ها را هم می‌فهمد اما نمی‌داند با ترکیه‌ای که اتباعش در اینجا و آنجا و در پهنه اروپا و بویژه آلمان پخش شده‌اند، چه بکند؛ برخی می‌گویند تا زمانی که اردوغان سکندار ترکیه است این ابهام با برجا می‌ماند و باید منتظر جانشین او بود تا اوضاع بهبود یابد. اما همین مسأله نیز نشان می‌دهد که «EU» با مشکلاتی درگیر است که عدم همراهی سال‌های اخیر امریکا با آنان نقش چندانی در خلق آنها نداشته است.

منبع:ProjectSyndicate

شیکاگو تریبون (امریکا):

جو بایدن پس از پذیرش بودجه درخواستی‌اش برای بسته کمکی کرونایی که به ۱.۹ تریلیون دلار می‌رسد، دستور داده تا این بودجه پس از دریافت بلافاصله و بدون ائتلاف وقت در محل‌هایی که پیش‌بینی شده بود، هزینه شود تا وضعیت اقتصادی کشور تغییر کند.

اخراج دیپلمات‌های سه کشور اروپایی از روسیه

اروپا بر سر چگونگی روابط با مسکو دچار شکاف شده است

بنفشه غلامی / روسیه در واکنشی تند، دستور اخراج دیپلمات‌های آلمان، لهستان و سوئد را به اتهام مداخله در امور این کشور صادر کرد. به گزارش «فایننشال تایمز»، روسیه دلیل این اقدام را شرکت این افراد در تظاهراتی در حمایت از «الکسی ناوالنی» عنوان کرد؛ در پی صدور دستور اخراج این دیپلمات‌ها «جوژپ بول»، مسئول سیاست خارجی اتحادیه اروپا که از پنجشنبه برای مذاکره با مقامات روس درباره مسایل فیما بین و بویژه مسأله «الکسی ناوالنی» در مسکو بسر می‌برد، با ابراز نگرانی از شرایط موجود تأکید کرد، از برنامه روسیه برای اخراج این دیپلمات‌ها واقعاً ناراحت شده است. او که در میانه مذاکرات با روس‌ها متوجه اخراج دیپلمات‌های سه کشور اروپایی از روسیه شده بود، همچنین اعلام داشت: «طبق کنوانسیون‌های بین‌المللی دیپلمات‌ها در مواقع اعتراض‌ها می‌توانند از نزدیک این حوادث را دنبال کنند.»

■ **واکنش ۳ کشور به تصمیم روسیه**

«آنگلا مرکل»، صدراعظم آلمان که دیپلمات‌های کشورش شامل دستور اخراج صادر شده از سوی کرملین هستند، در واکنش به این رویداد اقدام روسیه را «غیر موجه» خواند. «مانوئل مکرول»، رئیس‌جمهوری فرانسه هم که کشورش طی سال‌های اخیر شاهد اعتراض‌های زیادی بوده است، این اقدام را محکوم کرد و مدعی شد: «با تنش‌های سیاسی نباید این گونه برخورد کرد.» وزارت خارجه لهستان نیز با احضار سفیر روسیه، از مسکو خواست دستور صادر شده را لغو کند. لهستان همچنین با اشاره به اینکه این دست اقدامات باعث تشدید بحران در روابط دو کشور می‌شود، با تهدید ضمنی روسیه تأکید کرد؛ در غیر این صورت لهستان حق اقداماتی واکنشی را برای خود محفوظ می‌داند.» اعتراض‌های مقامات ارشد سه کشوری که روسیه قصد اخراج دیپلمات‌های آنان را دارد، در حالی است که وزارت خارجه روسیه، این اعتراض‌ها را نادرست می‌داند و تأکید کرده که ادعای مشارکت دیپلمات‌ها در اعتراض‌ها «با توجه به وضعیت دیپلماتیک آن‌ها غیر قابل قبول و نادرست است.»

■ **سفری سهل و ممتنع**

این اخراج‌ها باعث شد، نخستین سفر یک مقام ارشد اتحادیه اروپا به روسیه از سال ۲۰۱۷ به این سو تبدیل به سفری دشوار شود و مذاکرات آنگونه که اتحادیه اروپا می‌خواست، پیش‌نرود. با این حال «بول» تلاش کرد بخشی از اهداف سفر خود را که ایجاد فضایی آشتی جویانه

در اروپا اختلاف نظر زیادی بر سر سفر «بول» به مسکو وجود داشت

بین اتحادیه اروپا و روسیه بود، برآورده سازد. او در کنفرانس مطبوعاتی مشترکی که با «سرتگی لاروف»، وزیر خارجه روسیه داشت، از اتحادیه اروپا خواست، واکسن روسی «کووید ۱۹» را که موفقیت‌های محسوسی داشته است، تأیید کند. او گفت: «تایید واکسن «اسپوتنیک ۵» روسیه برای همه مردم جهان خوب است، زیرا تأیید این واکسن به معنای آن است که جهان دارای ابزار‌های بیشتری برای مبارزه با کرونا است.» او همچنین ابراز امیدواری کرد، آژانس دارویی اروپا بتواند از این واکسن برای استفاده در کشورهای عضو اتحادیه اروپا استفاده کند، بویژه که اروپا در شرایط حاضر دچار بحرانی جدی در زمینه مبارزه با کرونا است و واکسن کافی برای پیشگیری از این بیماری ندارد، البته پیش از آنکه «بول»، چنین درخواستی را از اتحادیه اروپا داشته باشد، مجارستان واکسن «اسپوتنیک ۵» را تأیید کرده بود. در حال حاضر کمیسوین اروپا تحت فشارهای زیادی از سوی مردم قاره سبز مواجه است، زیرا اتحادیه اروپا در زمینه تولید و توزیع واکسن کرونا بسیار عقب‌تر از سایر قدرت‌های جهانی است و واکسن «اسپوتنیک ۵» که تحقیقات جدید نشان می‌دهد دارای اثرگذاری ۹۱.۶ درصدی است، می‌تواند این ضعف اروپا را جبران کند، هرچند که دریافت واکسن‌های روسی به معنای آن است که روسیه به جز نفت و گاز می‌تواند صاحب ابزار فشار دیگری بر اروپا شود، شاید از همین رو بود که سفر «بول» به مسکو مخالفانی در اروپا داشت. اغلب کشورهایی که در نزدیکی مرزهای روسیه هستند، مخالف این سفر بودند؛ در حالی که برخی کشورهای عضو اتحادیه روبا معتقدند فضای موجود بین دو طرف تنها باعث آسیب‌های جدی به هر دو سوی قضیه می‌شود و داشتن روابط دوجانبه عادی بهتر از داشتن روابط خصمانه با همسایه قدرتمند است. همین مسأله نشان دهنده اختلافات موجود در اروپا بر سر ادامه روابط با روسیه است.

رأی منفی دادگاه اسکاتلند به همه‌پرسی استقلال

دادگاه مدنی ارشد اسکاتلند با یک پرونده که به دنبال حکم دادگاه درخصوص اجازه به پارلمان اسکاتلند برای برگزاری همه‌پرسی استقلال بدون کسب مجوز از لندن بود، مخالفت کرد و آن را نارس و فرضی خواند. به گزارش ایسنا به نقل از خبرگزاری رویترز، مارتین کینینگز، یک فعال حامی استقلال اسکاتلند از انگلیس در این پرونده به دنبال یک پشتیبان حقوقی بود برای استدلالش درباره اینکه پارلمان اسکاتلند اختیار برگزاری یک رای‌گیری جدید بر سر جدایی از انگلیس بدون تأیید صریح دولت انگلیس را دارد. اما قاضی آیلسا کارمایکل، در دادگاه اسکاتلند حکم داد که این سؤال فرضی، آکادمیک و نارس است و لزومی برای ابراز نظر درباره مسائل حقوقی که مطرح کرده وجود ندارد. در همه‌پرسی سال ۲۰۱۴ اسکاتلندی‌ها با رأی ۵۵ به ۴۵ استقلال از انگلیس را رد کردند.